

összegekkkel a testület pénztárát megterhelte volna. Már pedig, ha az alapok és alapítványok vagyonából akár ideiglenesen, akár véglegesen valamely összeg felhasználatik, ez az összeg *naplószerűleg elszámolandó* és az alapok és alapítványok *könyvi számláján elkönyvelendő*. Hasonló eljárás követendő az alapítványok összegeiből ideiglenesen felhasznált összegek visszatérítése alkalmával is. Ugyanis az ipartestület, hogy az alapok és alapítványok állagából felhasznált összeget legalább takarékpénztári betéti kamatokkal együtt folyó év december hó végéig térítse vissza az alapok eddigi felhasználásához a közgyűlés határozatát kérje ki.

Figyelemztem az ipartestület előjáróságát, hogy az alapokat egyáltalán *felhasználni tilos* és az *alapoknak időleges csonkítása csakis a közgyűlés jogerős határozatát alapján történhet*.

Felhívom az elnökséget annak bejelentésére, hogy az alapszabály 22. §-a, amely kimondja, hogy a beiratási díjak a testület alapítóként hivatottak gyarapítani, *miért nem tartatják be, egyidejűleg tegyen javaslatot arra nézve is, hogy milyen módot lehetne a beiratási díjak biztosítására és beszedésére alkalmazni*.

Megállapítást nyert, hogy 1926 július 31-ig a bevételi összeg 38 455.240 koronával kevesebb, mint várni lehetett, míg az ipartestület kiadási költségelirányzata 5 614.685 koronával túlköltei a végül, hogy

az ipartestület 41 036.185 koronával költött 1926 július 31-ig többet, mint rendes bevétele volt.

A túlköl és különösen a „közgazdasági heliopl” előállításánál mutatkozik, annyira, hogy 1926 augusztus 1-től december 31-ig mindössze 5 367.900 korona maradt rendelkezésére. E tételnél különösen szem előtt tartandó a költségvetésben megállapított összeg betartása, mert a vizsgálat során kitért, hogy

1926 július 31-ig rendes előfizetés címén semmi sem folyt be, pedig 35 és félmillió koronának kellett volna befolyjni és hirdetésekéből is mindössze 2 329.500 korona folyt be.

Megállapított a pénztári okmányok vizsgálata során, hogy a pénztárkönyv folyóteletszámmal ellátva *nincsen*, a bevétel és kiadás ideje több helyen megjelölve *nincs*, hiányzik az utalványozási számról való hivatkozás. A beérkező pénztári okmányok a testület iktatókönyvében lejegyezve *nincsenek*.

Megállapítást nyert, hogy az utalványozás és a kifizetés nem tartatott be egyetlen egy esetben sem.

Megállapítom, hogy az alapszabály 17.

biróinak — a jövő héten ugyis dolgom van a földművelésben, lecsalom a minisztert, nézze meg a církjait a maga szemével.

Fől is ment harmadnap Pestre, szót is értett a miniszterrel, meg is egyeztek benne, hogy másnap találkoznak a szalonkocsiban. Reggelre azonban beállított egy torontáli szolgabíró az alispánhoz a Pannoniába.

Ne fáradjatok, nagyságos uram, megvolt már a círok-szüret. Megszüretelte a círok önmagát. Ebben az őszi kánikulában főpattantak a bunkók és annyi magot kiráztak magukból, hogy kátyut lehetne velük tölteni. Hoztam is egy zacskóval, deputáljátok meg, ez-e az az íz. Én inkább kölesnek nézném, de annak se becsületes.

Tallán vitte a zacskót Széchenyinek.

Ex-e az olasz círok, kegyelmesem?

Annak kell lenni, fiam, mert az termelte. Különb a jó fene jobban tudja, én sohse láttam. Majd kerítünk valami okos embert hozzá.

Hívalott is egy két földművelési tanácsost, de azok azt mondták, ez nem az ő reszortjuk, az olasz círok kereskedelmi cikk.

No hiszen elég közel van a kereskedelmi minisztérium.

Ott se vállalta a círok bírósgát senki. Uőjára az egyetemről kerítettek valami botanikust, aki kiderítette, hogy az olasz círok — szerencsen-köles, a maga házja nevében *darrak*. Az elváltozás magyarázata az lehet, hogy az olaszok elcserélték a vagonokat s azt küldték Magyarországra, amit Tripolisba kellett volna küldeni.

Különb a szerencsenek igen tápláló kenyeret sütnék belőle, — vigasztalta a tudós a két nagy urat.

De azért a szerencsen-kölest mégse honosították meg Magyarországon. Amit igen okosan tettek, mert akkor most ránk lógnak az ellenségeink, hogy minálunk szerencsenvilág van.

§ a d) pontja alapján az elnöki jogkörből folyó utalványozásnál a szabály nem tartatott be amennyiben a hivatkozott szakasznak az az intézkedése, hogy a közgyűlés által elfogadott költségelirányzat keretében és az ott meghatározott célokra korlátlannal, használatát nem szenvedő esetekben azonkívül 500 korona erejéig utalványozhat az elnök és erről a legközelebbi előjárósági gyűlésen számot adni tartozik, *felreírásra vezetett*, mert az elnököt ugyan felhatalmazza a költségvetés keretén belül korlátlannal utalványozási joggal, ellentétben a 25. § a szabályszerű utalványozásra vonatkozó rendelkezéseivel, de az elnöki jogot azzal korlátozza, hogy erről a legközelebbi előjárósági gyűlésen számot adni tartozik, vagyis más szóval utólag utalványoztatni köteles. Ezzel szemben minden kiadási tétel, akár volt annak a költségvetésben fedezve, akár nem, *elnöki aláírással kifizetett, bármily nagy összeg volt is az, anélkül, hogy az előjáróságnak utólagos hozzájárulása végett bejelentett volna*.

Megállapított továbbá, hogy folyó évi augusztus hó 16-ig

nyugtáltványok és szabályszerű utalványozás nélkül tetemes összegek kifizetettek ki.

Ugyanis az elnökséget, hogy ezek átvételét igazoló szabályszerű nyugtáltványok *póldílog* szerkesztessenek be és a szabályszerű utalványok az okmányokhoz csatolassanak. Ugyanis a pénztárnokot, hogy a kiadásokat szabályszerű utalvány és nyugta ellenében fixesse ki és nagy gondot fordítson arra, hogy a pénztári okmányok mellől a közgyűlés, vagy az előjárósági előzetes, vagy utólagos jóváhagyás soha ne hiányozzék.

Megállapítást nyert a vizsgálatkor, hogy több olyan tétel is kifizetésre került, amelynél nincs megjelölve, hogy milyen célú szolgálat és milyen alkalomból merült fel a kérdéses költség, ki támasztotta a követelést.

Egyszerűen egy számolópapírra feljegyzett szám, például 417.000 korona a pénztárkönyvön ke-

resztül vezetett. Megállapított továbbá az is, hogy a kiküldetésekről szerkesztett utalványok elszámolása előjárósági határozattal *nincs* aláíratva. Ezen utalványok utólag az előjáróság előtt elszámolandók. A postaköltségek elszámolása *hörtli bizonylatlanság* rendezendő.

Ugyancsak megállapított, hogy az elagzott iparosok javára rendezett kugliverkeny bevételeiből folyó évi május 5 én 984 ezer koronát, június hó 7-én 2 892.000 koronát, összesen 3 876.000 koronát az iparegyet vendéglőse által előmutatott elszámolási könyvbe piros ceruzával beírt nyugta ellenében az ipartestület elnöke átvett, *mely összeget azonban folyó évi augusztus hó 16-ig az ipartestület pénztárába a pénztárkönyv tanúsága szerint nem fizetett be*.

Ugyanis az ipartestület előjáróságát, hogy alapos és részletes vizsgálat során derítse ki a ténykörményt és ennek eredményét hozzám jelentse be.

Egyidejűleg felhívom az ipartestület elnökét, hogy az esetre vonatkozólag *ugyancsak adjon igazoló jelentést*.

A határozat egyes utasítások után a következő figyelemzettel végződik:

Figyelemztem az ipartestület elnökségét, pénztárnokát, valamint a számvizsgáló bizottságot, hogy az egyesület vagyonának szabálytalan kezeléséért mindannyian *anyagilag is felelősek* és az egyesület vagyonának kezelésével mindannyioktól a legnagyobb pontosságot várom.

A jegyzőkönyvben észlelt hiányok, valamint a határozatban foglalt utasítások mindenben beartandók, mert az esetben, ha jelen vizsgálat következtében keletkezett határozatom folytán

a szabályos állapotok a legrövidebb idő alatt helyre nem állnak, kénytelen lennék *megtorló intézkedéseket tenni*, eselleg az autonómia felfüggesztése iránt a magyar kir. kereskedelemügyi miniszter urhoz előterjesztéssel élni.

„Tegyetek félre minden politikát, hiszen ugys kevesen vagyunk!”

A DEFHE megalakulásának öt éves emlékünnepeye az egyetemen.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi egyetem hallgatói szombaton ünnepelték az egyetemen a DEFHE megalakulásának öt éves jubileumát. Az ünnepély reggel kilenc órakor kezdődött, amikor a jubiláns egyesület a vendégekkel együtt a fogadalmi templomba vonult istentiszteletra, amelynek tíz óra után lett vége. Tizenegy óra előtt a Tudományegyetem kapujában dísz-sapkas egyetemi hallgatók várták a DEFHE tanári elnökét, dr. Vidakovits Kamill sebész-professzort.

A program szerint tizenegy órára volt kitűzve az ünnepély kezdete, de tizenegy óra már régen elmúlt, amikor telefonjelentés érkezett a sebészeti klinikáról, hogy *Vidakovits professzor nem jöhet, mert sürgős műtétet kell végeznie*. Hosszas várakozás után végre Csaykas Bódog, a szegedi DEFHE ifjúsági elnöke nyitotta meg az ünnepélyt. Üdvözölte a megjelent tanárokat, a helyőrségi tisztikar megjelent tagjait és a budapesti anyaegetület három küldöttjét is, akik erre az alkalomra jöttek Szegedre.

Kolcsárdy Bálint jogi dékán az egyetemi tanács üzenetét és üdvözlését tolmácsolta a jubiláló egyesületnek.

A nagy összeomlás után — mondta a dékán — ennek a nemzetnek minden reménye az ifjúságban van. Ez a remény ahhoz az ifjúsághoz fűződik, amely ifjúság a megpróbáltatások keresztútjében nőtt fel. Mégis a sok győzelem és szenvedés között az az ifjúság sokkal büszkébb és boldogabb, mint a régi idők tanulóit, mert erre az ifjúságra egy szent és nemes feladat elvégzése vár: az ezereves, porig alázott Magyarország feltámasztása.

Kug Péter a DMKE nevében üdvözölte az ünnepi egyesületet.

Török Sándor a Délvidéki Otthon üdvözlését tolmácsolta Majd rámutatott arra a tényre, hogy a szebb jövő csakis a munka, a kitarítás és az együttérzés szoros kapcsolata alapján

köszönheti erre a nemzetre.

A budapesti országos központ kiküldöttjei emlékeztették a hallgatóságot az elmúlt szép idők aranykorára. Kijelentették, hogy elsősorban azt a gondolatot üdvözik, amelyet a DEFHE öt évvel ezelőtti zászlajára tűzött. Köszönetet mondtak Szeged polgárságának, hogy lehetővé tették az egyesületnek ilyen megalakulását is. A megbízott szónok sirástól el elcsukló hangon adott le egy kis epizódot életéből, amikor Bácskából mint középszkolás diák ment fel Pestre, Szegeden keresztül, amelyet akkor még nem felt idegennek a dévidék számára semmiféle emberi ravaszság és erőszak. Volt török vész, — folytatta tovább — de a nemzet azt is szerencsésen kihaverlte. Ezeknek a keserves napoknak is el kell, hogy jöjjön a végeszakadása, amikor egy szebb, boldogabb, szabádabb hajnal fogja üdvözölni a magyar népet. Ehhez azonban szükséges annak a sokat emlegetett kultúrfelénységnek is a megőrzése. A szónok lakere kötötte az ifjúságnak, hogy

tegyenek félre minden politikát, mert ugy is elég kevesen vagyunk, ne gyengítsük tehát mégjobban erőnket.

Böleman Ferenc a SzEFHE nevében üdvözölte az egyesületet.

Paraszkey Gyula a MEFHOSz, Völgyessy János pedig a Csaba bajtársi egyesület nevében mondtak üdvözlő beszédeket.

Dr. Márky Imre a Pusztaszeri Árpád Egyesület nevében mondtott néhány üdvözlő szava után erre az alkalomra írt híatos szonettjét szavalta el, amit hangos lappsal jutalmazott meg a hallgatóság.

Csajkas Bódog ifjúsági elnök szép szavakkal köszönetet mondott az üdvözlőknek és a meg-ható ünnepély a Hísekegy szavával ért véget. Az ünnepélyt este a Kassán táncmulatság zárta be, mely a kora hajnali órákban ért véget.